

Ministerstwo Zdrowia
Departament Matki i Dziecka

Warszawa, 18-07-2016 r.

MDL.404.9.2016

Państwo

Magdalena Kaliszuk
Warszawa

Andrzej Nagórko
Otwock

/Szanowni Państwo/

W nawiązaniu do petycji z dnia 22 kwietnia 2016 r. podpisanej przez Panie: Barbarę Malinowską, Magdalenę Kaliszuk, Panów: Bernarda Cichosza, Andrzeja Nagórko - reprezentowanych przez Państwa: Magdalenę Kaliszuk i Andrzeja Nagórko Departament Matki i Dziecka uprzejmie informuje, że zwalczanie zakażeń i chorób zakaźnych oraz innych chorób o charakterze społecznym jest możliwe dzięki racjonalnym działaniom w obszarze zdrowia publicznego, podejmowanym przez organy [w tym wojewodów] i instytucje publiczne w zakresie posiadanych przez nie kompetencji. Działania te skupiają się na właściwej regulacji prawnej szczepień ochronnych, działalności oświatowo-zdrowotnej, egzekwowaniu obowiązku poddawania się szczepieniom w odniesieniu do tych szczepień ochronnych, które są szczepieniami obowiązkowymi, zapewnieniu bezpieczeństwa szczepień ochronnych.

Obowiązkowe szczepienia ochronne są skuteczną i generalnie powszechnie społecznie akceptowaną metodą zapobiegania zachorowaniom na choroby zakaźne, zarówno w wymiarze zapobiegania zachorowaniom u osoby poddanej szczepieniom ochronnym [prewencji indywidualnej], jak również kształtowania odporności całej populacji na zachorowania [prewencji zbiorowej]. Warunkiem osiągnięcia odporności w skali populacji jest wysoki odsetek zaszczepionych osób [zwykle odporność populacyjną osiąga się przy zaszczepieniu wysokiego odsetka populacji - tj. co najmniej ok. 95%], co skutecznie zapobiega szerzeniu się zachorowań na choroby zakaźne nie tylko na osoby uodpornione w drodze szczepienia, ale również u tych osób, które ze względu na przeciwwskazania zdrowotne nie mogą być przeciw nim szczepione lub osób, które pomimo prawidłowo przeprowadzonego szczepienia nie wykształciły odporności immunologicznej.

Nałożenie przez ustawodawcę powszechnego obowiązku poddawania się szczepieniom ochronnym przeciw wybranym chorobom zakaźnym zapewnia odpowiednio wysoki odsetek osób uodpornionych przeciw tym chorobom i skutecznie zmniejsza ryzyko epidemicznego szerzenia się tych chorób zakaźnych w populacji. Wprowadzenie obowiązkowych szczepień ochronnych przeciw wybranym chorobom zakaźnym zmniejsza także społeczne skutki związane z ciężkimi zdrowotnymi następstwami chorób zakaźnych, w tym związane z kosztami leczenia tych chorób oraz ich powikłań ponoszonymi przez sektor finansów publicznych.

Jeżeli skład którejś ze szczepionek budzi u rodziców sprzeciw sumienia, mają oni prawo zakupić ze środków własnych szczepionkę wyprodukowaną w oparciu o środki zgodne z ich sumieniem i poprosić o podanie jej dziecku. Jeżeli akceptowanej przez nich szczepionki nie ma w kraju, to zgodnie z trybem określonym w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne [Dz. U. z 2008 r. Nr 145, poz. 271 z późn. zm.] istnieje możliwość sprowadzenia z zagranicy produktu leczniczego niedopuszczonego do obrotu w Polsce, którego zastosowanie jest niezbędne dla ratowania życia lub zdrowia

pacjenta. Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy, podstawą sprowadzenia takiego produktu jest zapotrzebowanie szpitala albo lekarza prowadzącego leczenie poza szpitalem, potwierdzone przez konsultanta z danej dziedziny medycyny. Ponadto informujemy, że zgodnie z art. 68 ust. 5 ustawy Prawo farmaceutyczne możliwy jest przywóz z zagranicy produktu leczniczego na własne potrzeby lecznicze w liczbie nieprzekraczającej pięciu najmniejszych opakowań. Zgodnie z jego treścią dopuszczalne jest dokonanie przywozu na użytek własny niedopuszczanego do obrotu w Polsce produktu leczniczego, którego jednak ilość nie może przekraczać 5 najmniejszych opakowań.

Informacje o możliwości dokonania takiego przywozu są dostępne także na stronie Ministerstwa Zdrowia pod adresem www.mz.gov.pl/leki/produkty-lecznicze/wywoz-lekow-przez-pacjenta-na-potrzeby-wlasne.

/Z poważaniem/

Dyrektor Departamentu Matki i Dziecka

/-/

Dagmara Korbaśńska